

кримінального правопорушення, передбаченого частиною першою статті 377 КК України.

При цьому видання мною зазначених розпоряджень відбулося з дотриманням приписів статті 4⁶ ГПК України, пункту 3.1.7 Положення про автоматизовану систему документообігу суду" (в редакції чинній на час видання розпоряджень), затвердженого рішенням Ради суддів України від 26.11.2010 № 30, частини восьмої статті 122 Закону України "Про судоустрій і статус суддів" (щодо обов'язковості рішень ради суддів; у редакції чинній на час видання розпоряджень), рішення зборів суддів Вищого господарського суду України від 15.12.2010 № 12 "Про затвердження засад формування колегій суддів Вищого господарського суду України, передбачених Положенням про автоматизовану систему документообігу суду".

Зазначеного Верховний Суд України, скасовуючи постанову Вищого господарського суду України від 12.01.2015, не врахував. Водночас постановою Вищого господарського суду України від 16.05.2016 за результатами касаційного перегляду прийнято рішення, яке за змістом є тотожним викладеному в названій постанові Вищого господарського суду України від 12.01.2015. Останнє рішення набрало законної сили та є чинним.

Разом з тим ще листом Генеральної прокуратури України від 23.01.2015 № 05/2/1-9060-14 згаданого Громадською радою доброчесності автора звернення повідомлено про безпідставність його звинувачень на мою адресу.

1.2. Обґрунтованість "згадувань" або звинувачень стосовно мене у конфліктах, пов'язаних з професійною діяльністю, яких взагалі не було більше 20 років моєї суддівської діяльності (з листопада 1992 року по травень 2014 року) та які загострюються кожного разу в період кадрових змін (обрання на посаду голови суду, участь у конкурсі до Верховного Суду тощо) неодноразово висвітлювалися мною в численних інтерв'ю, спростовуються здоровим глуздом, результатами незалежних журналістських розслідувань, моїми зверненнями до правоохоронних органів та офіційними відповідями Генеральної прокуратури України від 27.01.2015, Служби Безпеки України від 27.01.2015 № 14/2/3-1293 та Генеральної прокуратури України від 18.05.2017 № 0711/2-36589-16157вих17.

1.3. Відомчі відзнаки "Вогнепальна зброя" МВД України та МО України.

Будучи підполковником юстиції запасу, військовозобов'язаною особою та маючи за плечима майже 17,5 років кадрової військової служби, постійно займаючись як правовиховною, так і превентивною роботою, стикаючись та протидіючи проявам неповаги до закону і відвертим його порушенням, всі свої заохочення (і не лише згадані у висновку відзнаки) отримав у повній відповідності до приписів чинного законодавства і без порушення принципу незалежності суддів, що, зокрема, підтверджується й

відсутністю відповідних публікацій або звинувачень у вирішенні певних судових справ "на замовлення".

2. Щодо "невідповідності" антикорупційним критеріям

2.1. Мною до Громадської ради доброчесності надавалися відомості щодо одержання мною в період з 2000 по 2016 рік (час, за який наведені відомості мають підтвердження у відповідних деклараціях) разом з дружиною доходів у наступних розмірах:

- 2000 рік – 41 812 грн. (екв. 7 699 дол. США);
- 2001 рік – 21 540 грн. (екв. 4 064 дол. США);
- 2002 рік – 78 380 грн. (екв. 14 704 дол. США);
- 2003 рік – 87 849 грн. (екв. 16 481 дол. США);
- 2004 рік – 191 055 грн. (екв. 35 979 дол. США);
- 2005 рік – 189 597 грн. (екв. 37 543 дол. США);
- 2006 рік – 296 777 грн. (екв. 58 767 дол. США);
- 2007 рік – 340 769 грн. (екв. 67 478 дол. США);
- 2008 рік – 368 215 грн. (екв. 47 820 дол. США);
- 2009 рік – 357 208 грн. (екв. 44 762 дол. США);
- 2010 рік – 406 127 грн. (екв. 51 020 дол. США);
- 2011 рік – 671 191 грн. (екв. 84 003 дол. США);
- 2012 рік – 409 465 грн. (екв. 51 246 дол. США);
- 2013 рік – 423 639 грн. (екв. 53 020 дол. США);
- 2014 рік – 380 715 грн. (екв. 24 132 дол. США);
- 2015 рік – 415 853 грн. (екв. 17 317 дол. США);
- 2016 рік – 520 976 грн. (екв. 19 161 дол. США),

усього – 635 196 дол., які й були витрачені та витрачаються на придбання однієї квартири (дружиною) в місті Києві, двох автомобілів, двох годинників та закордонні поїздки.

На жаль, всупереч декларованій меті "запитальника" ці відомості, як і відомості щодо вартості закордонних подорожей, Громадською радою взагалі не досліджувалися. Більш того, виглядає некоректним порівняння вартості майна, придбаного мною до березня 2011 року, з розміром моїх доходів, починаючи з 2012-2013 років.

У свою чергу, при електронному декларуванні графі щодо дат і точної вартості відповідних предметів - з дотриманням встановлених законодавцем вимог до їх заповнення - були залишені без відповідної інформації з огляду на те, що: відповідні документи в мене не збереглися (через відсутність у минулому підстав для цього); усі предмети не є ексклюзивними, перебувають в наявності та можуть бути оцінені в будь-який час; подання ж неправдивої інформації або інформації, яка не відповідає дійсності, було б порушенням правил декларування.

При цьому щодо реальності та правдивості наданої мною інформації маю звернути увагу на:

- зменшення суми задекларованих моєю дружиною готівкових коштів у 2016 році в порівнянні з 2015 роком;
- позитивні результати податкової перевірки 2015 року, передбаченої Законом України "Про очищення влади".

2.2. На виконання приписів статті 61 Закону України "Про судоустрій і статус суддів" мною своєчасно в 2015 та 2017 роках подано декларації родинних зв'язків, де зазначено, що моя дружина – _____ – має право на зайняття адвокатською діяльністю (є адвокатом), але зазначеною діяльністю не займається (щонайменше з 2002 року).

Такий текст:

- вирішує змістовні неузгодженості між поняттями "посада" і "діяльність";
- дозволяє уникнути надання недостовірної інформації щодо дружини, яка весь цей час фактично працювала та працює на посаді редактора у бухгалтерському виданні;
- містить всі передбачені частиною другою статті 61 Закону України "Про судоустрій і статус суддів" відомості – *дружина – адвокат*; але адвокатом не працює (можна не витратити час на пошук конфлікту інтересів);
- з огляду на подання цієї декларації за минулий час – якщо моя дружина відновить адвокатську діяльність, це буде належним чином відображено в наступній декларації;
- унеможливорює спростування поданої в ньому інформації (на підкріплення декларованої законом її презумпції достовірності).

Отже, в згаданому висновку в даному випадку має місце довільне тлумачення вимог Закону, за відсутності доказів декларування завідомо недостовірних (у тому числі неповних) тверджень.

Крім того, Громадська рада доброчесності визнала за необхідне направити до Вищої кваліфікаційної комісії суддів України інформацію, що стосується мене, яка в разі її підтвердження, може слугувати додатковою підставою для висновку про мою невідповідність критеріям доброчесності і професійної етики.

Суть зазначеної інформації полягає в тому, що мною не здійснювалися "активні дії з метою недопущення чи припинення системного незаконного впливу на процеси розподілу справ", фактично не співпрацював зі слідством стосовно колишнього керівництва Вищого господарського суду України, не надав інформації, яка сприяла б встановленню обставин злочину.

Водночас зазначена "інформація" знов таки є необґрунтованою та не відповідає фактичним обставинам. Так:

- існування вузької спеціалізації суддів перед її затвердженням зборами було обґрунтовано необхідністю підвищення якості судових рішень, вирівнюванням навантаження на суддів та не містило "вартісних" критеріїв

(зокрема, щодо розміру сум до стягнення), що на стадії її затвердження виключало висновок про неправомірність;

- судді ВГСУ не мали повноважень та необхідних технічних знань з перевірки правильності фактичного здійснення авторозподілу;

- мною особисто як суддею усі судові справи приймалися та передавалися виключно з дотриманням вимог чинного законодавства;

- одразу після зміни в квітні 2014 року складу керівництва суду відповідно до вимог Закону України "Про відновлення довіри до судової влади в Україні", не маючи доказів неправомірного втручання в систему авторозподілу справ, але з метою унеможливлення навіть сумнівів, мною було ініційовано рішення зборів суддів Вищого господарського суду України від 22.04.2014 № 3, яким створено робочу групу з упорядкування спеціалізації суддів та/або судових палат ВГСУ. За результатами роботи цієї робочої групи питання надмірно "вузької" спеціалізації було вирішено;

- надалі питання вдосконалення роботи системи автоматизованого розподілу справ (через зміни в законодавстві, судову практику та необхідність реагування на кадрові процеси) вирішувалися в робочому порядку і вирішуються по мірі їх виникнення до цього часу;

- 12.03.2015 за моєю пропозицією рішенням зборів суддів ВГСУ було створено робочу групу з метою додаткового вивчення автоматизованого розподілу для подальшого його удосконалення;

- самі факти використання згаданих у цих поясненнях повноважень голови суду зі збільшення складу судових колегій для розгляду певних справ, були пов'язані з необхідністю усунення можливих негативних наслідків потенційного втручання в роботу системи авторозподілу справ;

- з метою запобігання неправомірному втручання в роботу автоматизованої системи розподілу справ нове керівництво ВГСУ у вересні (я особисто) та жовтні 2014 року зверталось до правоохоронних органів (копії звернень додаються);

- керівництвом ВГСУ (до якого за посадою належить й голова суду) організовано проведення двох службових розслідувань з цього приводу;

- не будучи співучасником згаданих правопорушень, а тому й учасником відповідного кримінального провадження, не маю можливості "співпрацювати" зі слідством та надати особисто мені відому інформацію, яка сприяла б встановленню обставин злочину;

- проте, як прямо зазначено в листі Генеральної прокуратури України від 12.04.2017 № 23/1/3-32815-14 до Громадської ради доброчесності - "керівництвом ВГСУ своєчасно та в повному обсязі надається запитувана інформація і необхідні документи".

На жаль, зазначена інформація, будучи відомою координатору Громадської ради доброчесності (за результатами ініційованого ним спілкування в моєму службовому кабінеті), не була доведена до інших членів ради, що, ймовірно, відбулося на якості прийнятого ними рішення.

З огляду на те, що Громадською радою доброчесності не була досліджена та оцінена інформація, подана мною на їх запит, не був проявлений інтерес до запропонованого мною безпосереднього надання підтверджуючих документів будь-якому з уповноважених її членів, не використовую можливості щодо ініціації перегляду Висновку, але не заперечую проти скасування Висновку Громадською радою доброчесності відповідно до частини четвертої статті 19 її Регламенту.

Додатки:

- копія постанови від 29.03.2017 про закриття кримінального провадження за № 42015000000002792 та копія листа прокурора міста Києва від 19.05.2017 № 17/1/1-567вих-17 на 4 арк.,
- копії розпоряджень голови ВГСУ зі справи № К2/107-12/13 на 3 арк.,
- копія відеозапису судових засідань зі справи № К2/107-12/13,
- копії листів-звернень голови ВГСУ до Генеральної Прокуратури України та Служби Безпеки України зі справи № К2/107-12/13 на 2 арк.,
- копія листа Генеральної прокуратури України від 13.02.2015 № 04/2/8-3462-15 на 1 арк.,
- копія листа Головного управління по боротьбі з корупцією та організованою злочинністю Служби Безпеки України від 26.02.2015 № 14/Б-83, Г-84/14-2237 на 1 арк.,
- витяги з ГПК України (стаття 4⁶), Положення про автоматизовану систему документообігу суду" (пункт 3.1.7), затвердженого рішенням Ради суддів України від 26.11.2010 № 30, Закону України "Про судоустрій і статус суддів" (частина восьма статті 122), копія рішення зборів суддів Вищого господарського суду України від 15.12.2010 № 12 – на 4 арк.,
- копії постанов Вищого господарського суду України від 12.01.2015, Верховного Суду України від 30.03.2016, Вищого господарського суду України від 16.05.2016 та Верховного Суду України від 23.11.2016 зі справи № К2/107-12/13 – на 56 арк.,
- копія листа Генеральної прокуратури України від 23.01.2015 № 05/2/1-9060-14 на 2 арк.,
- приклад одного з незалежних журналістських розслідувань (Радіо "Свобода": "За Україну і за гроші") від 07.02.2015 на 16 арк.,
- копії звернень голови Вищого господарського суду України від 26.01.2015, копія повідомлення прес-служби Генеральної прокуратури України від 27.01.2015, копія листа Служби Безпеки України від 27.01.2015 № 14/2/3-1293 на 4 арк.,
- копія листа Генеральної прокуратури України від 18.05.2017 № 0711/2-36589-16157вих17 на 1 арк.,
- витяг з наказу МВС України від 03.07.2014 № 1218 о/с на 1 арк.,
- витяг з наказу МО України від 27.03.2015 № 206 на 1 арк.,

- витяг з послужного списку Львова Б.Ю. на 1 арк.,
- копія посвідчення щодо нагородження відзнакою МО України "Доблесть і честь" 15.08.2001 на 1 арк.,
- витяг із Закону України "Про судоустрій і статус суддів" (стаття 61), копії декларацій родинних зв'язків судді за 2011-2015 та 2016 роки на 10 арк.,
- копії рішень зборів суддів Вищого господарського суду України від 22.04.2014 № 3, від 13.05.2014 № 1 (з додатками), від 12.03.2015 № 2, від 26.03.2015 № 2, від 03.06.2015 № 2, від 10.06.2015 № 1, від 28.01.2016 № 2 (з додатками), від 25.04.2016 № 5 (з додатками) на 28 арк.,
- копії листів ВГСУ від 18.09.2014 № 01-14/1329/2014 та від 13.10.2014 № 01-14/1544/14 на 2 арк.,
- копія листа Генеральної прокуратури України від 12.04.2017 № 23/1/3-32815-14 на 4 арк.,
- копія заповненого запитальника (одержання якого підтверджено Громадською радою доброчесності) на 5 арк.

З повагою

23.05.2017

Б.Львов